

Poulsgaard (FP):

Der er én ting, der ærgrer mig grænseløst, og det er, at det ikke er Fremskridtspartiet, der har fremsat dette forslag. Nu skal hr. Lysholm Christensen have lidt ros, for det fortjener Kristeligt Folkeparti virkelig i denne sag.

Det lyder jo så flot, når hr. Helge Sander snakker om frihed og siger, at friheden har sin pris. Jamen så lad da friheden blomstre, og tag skattheyderbetalingen væk. Så kunne man begynde at tale om frihed, men hvad har det med frihed at gøre, at Georg Metz kan sidde og strø om sig med 9, 10, 11, 12 mio. kr. til film, som ikke en eneste gider se? Der er ikke megen frihed for dem, der skal betale de skattekroner.

Jeg forstår ikke den radikale kulturminister, jeg forstår ikke Venstre, jeg forstår ikke De Konservative, når de siger, at 1½ år er for kort tid. Jamen hvor lang tid skal vi have? Der er en mand, som vil lave en film – jeg tror nu aldrig, den film bliver lavet, jeg tror, det er et stort reklamenummer fra hr. Thorsens side med hans Jesusfilm – men hvor megen snor skal vi give den mand til at forhåne det, som en stor, stor del af den danske befolkning sætter pris på, nemlig kristendommen?

Men vi er jo så frie! Der skal være frihed til at bygge moskeer, som simpelt hen vil nedgøre kristendommen! Der skal der også være frihed, og dér er hr. Helge Sander jo også med i frihedskoret! Frihed betyder også ansvar, og hr. Helge Sander, som jeg jo ved er et seriøst menneske, har også et ansvar for de slægter, der kommer efter os; det bør man have, når man snakker så meget om frihedsbegrebet. Og 18 mio. kr. er immervæk en slags penge.

Vi vil helhjertet støtte Kristeligt Folkepartis lovforslag, men der er jo ikke meget, der tyder på, at det bliver vedtaget af dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Med den erfaring, som hr. Poulsgaard besidder, kan jeg næsten ikke tillade mig at tro, at hr. Poulsgaard ikke har forstået sammenhængen i vores filmlov, men hr. Poulsgaard fik det udtrykt således, at det er Georg Metz, der sidder og bestemmer, hvilke film der skal have støtte efter fifty-fifty-ordningen. Det er netop det, der er en af frihederne, at Georg Metz og andre ikke skal sidde og kigge manuskripterne igennem. Der er frihed til, at man får lov til at pro-

ducere det, man mener er det rigtige, og som man selv vil sætte penge i.

Så kan hr. Poulsgaard selvfølgelig have ret i, at det hele ikke er privat kapital; men hr. Poulsgaard har også været herinde i så lang tid, at han udmærket burde vide, at det måske var en god idé at tage et lille skridt. Jeg synes, at denne ordning, hvor det er halvt privat og halvt statsligt finansieret, må være et skridt i den retning, som hr. Poulsgaard og Fremskridtspartiet ønsker. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Poulsgaard er så negativ.

Men det korte af det lange er, at det, vi taler om her, ikke har noget med filmkonsulenterne at gøre. Det drejer sig nemlig om friheden til selv at komme frem og vise, hvad man ønsker at yde, og hvad man selv vil betale til.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg synes, at det er fantastisk, at hr. Helge Sander bebrejder mig, at jeg ikke vil gå et lille skridt, men det er jo det, Kristeligt Folkeparti gør i dette forslag. Man tager et lille skridt, og man begynder at fjerne nogle urimeligheder. Nu er det ikke Fremskridtspartiet, men Kristeligt Folkeparti, der fremsætter det. Men takken er, at det bliver totalt afvist, og så er det immervæk sådan, at hr. Georg Metz kan uddele penge. O.k., det er ikke det, det forslag, vi har til behandling, handler om, det er fuldstændig rigtigt, det er jeg enig i, men jeg synes, at det var hr. Helge Sander og regeringspartierne, der skulle give Kristeligt Folkeparti en håndsrekning her, og ikke mig, der skal give en håndsrekning, for de får hele hånden fra mig.

Lysholm Christensen (KRF):

Filmloven har nu virket i ca. 1½ år, som det er blevet nævnt flere gange. Det samme gælder naturligvis § 6, stk. 4, den nævnte fifty-fifty-ordning, som dette lovforslag handler om. Har ordningen så indfriet forventningerne? Ikke efter Kristeligt Folkepartis opfattelse, men jeg skal da ikke undlade at gøre opmærksom på, at visse danske film har fået stor og velfortjent anerkendelse i ind- og udland i de senere år. Det er jeg da parat til at anerkende, og det er jeg glad for, men det kunne så give det indtryk, at alt er i orden, at alt er fryd og gammen i dansk filmverden, men det, mener vi, er desværre ikke tilfældet.